

לחיות במלכות אלוהים

מבוא לאמונה הקתולית

שיעור 7 : החיים במשיח

כבודו של בן האדם

1. "המאמין בישוע, הכר בכבודך, וכעת, לאחר שיש לך חלק בטבעו של אלוהים – אל תחזור למצבך הקודם בכך שתחטא. זכור מיהו הראש שלך ולאיזה גוף אתה שייך. לעולם אל תשכח שניצלת מכוחות החושך והובאת אל תוך האור של מלכות האלוהים."	קכ"ק 1691
2. ישנן שתי דרכים : דרך החיים ודרך המוות (דידאכה 1).	קכ"ק 1691
דבר' ל 19
3. ישוע המשיח מגלה את טבעו של האדם בצורה מושלמת, ופותח בפניו את שליחותו הנעלה. האדם נקרא לאלוהים, ונועד לו אושר נצחי. הוא חותר לשלמות בכך שהוא מחפש ואוהב את מה שהוא אמיתי וטוב, ובכך שהוא נמנע מעשיית רע.	קכ"ק 1701 - 1711
4. חירותו של האדם היא "ביטוי מצוין של הדימוי האלוהי". חובתו של האדם היא לפעול על פי חוקי המוסר, אך פגום בטבעו בגלל החטא הקדמון – הוא נוטה לטעות ולעשות רע.	קכ"ק 1712 - 1714
5. למי שמאמין במשיח יש חיים חדשים ברוח הקודש. החיים המוסריים, הגדלים ומבשילים באמצעות חסד, יגיעו לשלמות בגבורת מלכות השמים.	קכ"ק 1715
6. ה"אשרי" הם תשובה לרצון האנושי, ששם אלוהים על ליבם של בני האדם – הרצון להיות מאושרים. הם מלמדים אותנו על מטרותנו הסופית : המלכות, מראה אלוהים, השתתפות בטבע האלוהי, חיי הנצח והמנוחה בחיק אלוהים. ה"אשרי" מעמידים אותנו מול הצורך להחליט החלטות מוסריות, וגורמים לנו לנקות את ליבותינו מהרגלים רעים ולחפש בראשונה את אהבתו של אלוהים.	מתי ה 3 - 12
קכ"ק 1725 - 1729
7. חירותו של האדם : אלוהים ברא את האדם כיצור חופשי ורציונלי, כדי שיחפש את מי שברא אותו ויגיע לשלמות בכך שידבק בו. החופש מאפשר לאדם לבחור בין טוב ורע. ככל שהוא עושה יותר מעשים טובים – כך הוא חופשי יותר.	קכ"ק 1730 - 1733
8. החופש גורם לאדם להיות אחראי למעשיו. החטא הוא שימוש לרעה בחופש. בסטייה מחוקי המוסר האדם מפר את החופש שלו עצמו, נעשה כלוא בתוך עצמו, משבש את האחוה הלבבית ומורד באמת האלוהית. בכך שהוא גאל אותנו – המשיח בא כדי לשחרר אותנו לחופשי.	קכ"ק 1734 - 1742
9. מידת המוסר של מעשי האדם : החופש גורם לאדם להיות נתון תחת המוסר, ולכן מעשיו של האדם יכולים להיות טובים או רעים. מידת המוסר של מעשיו תלויה בגורמים האלה : א) המטרה שנבחרה ; ב) הכוונה ; ג) הנסיבות של המעשה.	קכ"ק 1750
10. כוונה טובה אינה מצדיקה עשיית מעשה רע. המטרה אינה מקדשת את האמצעים. אין מעשה טוב מבחינה מוסרית ללא מטרה, כוונה ונסיבות טובות. יש מעשים שתמיד רע לבחור בעשייתם. אסור לאדם לעשות מעשה רע, רק משום שאולי עשויה לצמוח ממנו טובה.	קכ"ק 1753 - 1755
11. התשוקות (תחושות או רגשות כמו אהבה ושנאה, רצון עז ופחד, שמחה, עצב, כעס) משפיעות על בחירתנו לפעול או לא לפעול בנוגע לדבר שאנו מרגישים שהוא טוב או רע. הן קושרות בין התחושות לבין השכל. התשוקות אינן טובות או רעות, אך יש בהן טוב או רע מבחינה מוסרית כאשר הן מעסיקות את השכל ואת הרצון. שלמות מוסרית קיימת באדם שנע לעבר עשיית הטוב לא רק באמצעות רצונו, אלא גם באמצעות "ליבו".	קכ"ק 1763 - 1775
12. המצפון הוא המרכז הסודי ביותר של האדם ו"בית המקדש" שלו, חוק שנרשם על ליבו על ידי אלוהים הקורא לו לאהוב ולעשות את הטוב ולהימנע מעשיית רע. האדם מחויב לפעול על פי מצפונו, ואינו אמור לפעול בכוח בניגוד למצפונו. המצפון מביא	קכ"ק 1776 - 1782

<p>להתרחקות מהחטא, ועליו להיות מבוסס על דבר אלוהים – משימה שנמשכת כל החיים. המצפון יכול להישאר בבורות ואז לטעות בשיקולי דעתו.</p>	
<p>13. המעלה [מידה טובה] היא הרגל ונטייה איתנה לעשות את הטוב. המעלות שולטות במעשינו, פוקדות על תשוקותינו ומנחות את התנהגותנו בהתאם להיגיון ולאמונה. המעלות נרכשות על ידי מאמץ אנושי, והן הפרי והמקור של מעשים טובים מבחינה מוסרית, המביאים אותנו להתחברות עם האהבה האלוהית. המטרה של החיים המוסריים היא להיעשות דומים לאלוהים.</p>	קכ"ק 1803
<p>14. ארבע המעלות העיקריות :</p> <p>א. זהירות/תבונה : גורמת להיגיון להבחין תמיד בטוב האמיתי שלנו, ולבחור בדרך הנכונה להשיגו.</p> <p>ב. צדק : הרצון האיתן והתמידי לתת לאלוהים ולרעינו את מה שמגיע להם.</p> <p>ג. אומץ לב : מבטיח חוזק בקשיים והתמדה ברדיפה אחר הטוב. מחזק את ההחלטה להימנע מפיתויים, לכבוש את הפחד ולעמוד בניסיונות ורדיפות.</p> <p>ד. מתיונות/ריסון : ממתן את המשיכה של תענוגות החושים ומספק איזון בשימוש בדברים הטובים שנבראו. מבטיח את עליונותו של הרצון על פני האינסטינקטים.</p>	קכ"ק 1805 - 1809
<p>15. המעלות התיאולוגיות מאפשרות למאמינים בישוע לחיות בקשר עם השילוש הקדוש. האלוהים הוא המקור, המניע והמטרה שלהן. הן מדריכות את המעלות המוסריות ונותנות להן חיים. שלוש המעלות התיאולוגיות הן אמונה, תקווה ואהבה.</p>	קכ"ק 1812 - 1813
<p>16. באמצעות האמונה אנו מאמינים באלוהים ובכל מה שהוא גילה לנו באמצעות הכנסייה. האמונה ללא מעשים מתה היא. כשאין בה תקווה ואהבה – האמונה אינה מאחדת באמת את המאמין עם המשיח. המאמינים חייבים להצהיר על אמונתם ולהפיץ אותה.</p>	קכ"ק 1814 - 1816 עבר'י יא 1 - 6 מתי י 32 - 33
<p>17. באמצעות התקווה אנו משתוקקים למלכות השמים וחיי הנצח כמקורות השמחה שלנו, שמים מבטחנו בהבטחות המשיח וסומכים לא על כוחנו שלנו – כי אם על עזרת החסד של רוח הקודש.</p>	קכ"ק 1817 - 1821 עבר'י י 23
<p>18. באמצעות האהבה אנו אוהבים את אלוהים יותר מכל ואת הרע שלנו כמונו. האהבה שומרת על מצוות האלוהים, גם את מצוות אהבת האויבים. פעולה מתוך אהבה נותנת לאדם המאמין בישוע את החופש הרוחני שיש לילדי האלוהים.</p>	קכ"ק 1822 - 1829 קור"א יג
<p>19. מתנות רוח הקודש מחזקות את החיים המוסריים של המאמינים בישוע, והן : חוכמה, בינה, עצה, גבורה, דעת, אדיקות ויראת אלוהים. פירות רוח הקודש הם דברים מושלמים שרוח הקודש מעצב בנו, כפירות הראשונים של פאר נצחי, והם : אהבה, שמחה, שלום, סבלנות, נדיבות, טוב לב, אדיבות, נאמנות, צניעות, שליטה עצמית וטוהר.</p>	קכ"ק 1830 - 1832 ישעי' יא 1 - 2 גלטי' ה 22 - 23